

SABELLIJAN (21) *sb m*

-ll- (19), -l- (2).

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; e prawdopodobnie jasne (tak WujBib).

sg I sabellijân(e)m (1). ◇ pl N sabellijânowie (3) KrowObr (2), GrzegRóżn, sabellijâni (2) BielKron, CzechEp. ◇ G sabellijân(o)w (2). ◇ D sabellijân(o)m (6). ◇ A sabellijâny (2). ◇ I sabellijâny (3) SarnUzn, CzechEp (2), sabellijânmi (1) GrzegRóżn. ◇ V sabellijânowie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca doktryny Sabeliusza (21) : KrowObr 219 marg, Tt4v; Wiará Apoftolŕka/ o iednym Bogu Oycu/ y o iednym Bożym Synu/ o iednym też Duchu świętym/ z obroną przeciwko Sábellianom/ w kthorey ich włafne potwârzy/ rozebráne ná nich lámých łą obálone ábo obrocone. GrzegRóżn A4, D marg, K4v, M3v; Iuż Káptur Aryánŕki Brát twoy ná cię kładzie/ Ty go Sábellianem názywafz Prot Cv; SarnUzn G8; CzechEp 222 [2 r.], 312, 313; WujNT 305, 365; Ian ŕ. [...] dáie znác/ iż infza iefť v Bogá perfoná Syná y Słowá/ á infza perfoná Oycá. [...] tym gromem burzym Sábelliany y Pátropálŕyany: ktorzy perfony w boŕtwie miezfáli. SkarKaz 485b; [BudArt A6v; PiotrGonTrzech 2v, 9, 22v].

W połączeniach szeregowych (6): KrowObr 219; Athánázyus Grek odpierał Arryanom/ przeto go wygnał Konŕtáncyus z Egiptu/ áż przyŕzedł do Trewiru/ gdzye było wielkie zámiefzanie w Krzeŕciánŕŕkiew wierze od odŕzczepieńcow/ ŕkąd wiele ich było co záfie ná pogańŕką wiárę náŕtępowoli [!]/ ábowiem ináczey kazáli Fortyniani/ ináczey Sábelliani/ ináczey Arryani. BielKron 155, 157, 161v; Bo tu nie zgołá wŕzyŕŕki Heretyki opifuię/ ále tylko te ktorzy ná on czás płużyli/ to iefť Arryani/ Mácedoniany/ Photiniany/ y Sábelliany. WujJud 19v; CzechEp 97.

Cf SABELLIJANCZYK

JR, (LW, MC, MN)